

[Landbrugsministeren.]

ikke faar Karakter af Gave, og ej heller kræves der, at Laantageren skal ydestørre Rente, end Staten selv betaler.

Med Hensyn til de øvrige Enkeltheder tillader jeg mig at henvise til Lovforslaget og de Bemærkninger, som ledsager det.

Saafrømt de Lovforslag, som allerede er fremsat, vedrørende Udlaan til andre Erhvervsvirksomheder bliver fremmet, maa det anses for rimeligt, at Fiskerierhvervet faar Adgang til at opnaa Laan paa lignende billige Vilkaar. Ud fra denne Betragtning tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.* Dette Lovforslag er i det væsentlige en Gertagelse af det Lovforslag, der blev fremsat her i afvigte Foraar, og som var en Videreførelse af den saakaldte tekniske Toldlov af 1924. Jeg motiverede den Gang Lovforslaget og skal nu henholde mig til denne Mctivering.

Lovforslaget indeholder foruden en Række tekniske Toldbestemmelser med det Formaal at undgaa negativ Beskyttelse at lette Tolden paa Raa- og Hjælpestoffer, at afskaffe Urimeligheder, som har vist sig gennem den praktiske Toldbehandling og at afgøre tvivlsomme Fortolkningsspørgsmaal ved en positiv Lovregel, en Række Bestemmelser med Hensyn til Kontrolforanstaltninger for Handel med Vin og Spiritus og en Skærpelse af de gældende Straffebestemmelser for Smugleri. Disse Bestemmelser er gentaget i nærværende Lovforslag; skønt Situationen overfor Smugleri jo er bedret gennem Tysklands Ratifikation af Helsingfors-Traktaten, er Vanskelighederne dog endnu saa store, at det maa anses for ganske nødvendigt baade at faa en skarpere Kontrol med Omsætningen paa disse Omraader og skærpede Straffe.

Dertil kommer jo, at de foreslaaede Kontrolregler vil være nødvendige for Afløsningen af den ganske forældede Ordning, vi nu har med Hensyn til Fordelingen af indførte Spirituosa. Da der er gaaet en Række Aar, siden denne Ordning blev fastslaet, er det ganske utilstrækkeligt at afmaale de tilstaaede Kvanta efter en Indførsel, som ligger saa mange Aar tilbage, og det drejer sig derfor om at faa en rimeligere og retfærdigere Ordning paa dette Omraade, afpasset efter de vedkommende Firmærs nuværende Import. Men for at denne

Ordning kan komme i Stand og blive udført paa retfærdig og rimelig Maade, kræves der, at de her foreslaaede Kontrolbestemmelser vedtages.

Endvidere er der i Lovforslaget indgaaet de Bestemmelser, der findes i den midlertidige Luksustoldlov af 1924 og i den Lov, som blev gennemført af Ministeriet Stauning i 1925, og som giver Lettelser med Hensyn til Tekstilindustriens Raa- og Hjælpestoffer. Som bekendt blev der i Luksustoldloven af 1924 udskilt nogle Punkter, som jeg ikke her skal komme tilbage til, som der var Strid om mellem Partierne, og siden hen er et vigtigt Punkt, nemlig Raatobakstolden, gaaet over i Tobaksloven, men der er, saaledes som Loven nu foreligger, ikke nogen Strid om dens Indhold, og den er under forskellige Regeringer af samtlige Partier blevet fornyet Aar for Aar. Det samme gælder den Bramsnæske Tekstilov, som der heller ikke har været nogen som helst saglige Indvendinger imod.

Naar jeg mener, at Tiden nu er kommet til at indlemme disse Loves Indhold i den ordinære Toldlovgivning, saa er det væsentligt af to Grunde. For det første, fordi der er noget abnormt ved, at vi aldrig kan lægge et rigtigt Budget, da vi har disse midlertidige Love, som vi jo ikke kan opføre paa Finansloven, og derfor maa opgive en Toldindtægt, som ikke vil komme til at svare til den rigtige; og for det andet, fordi det ogsaa for Erhvervslivet er overordentlig uheldigt, at disse Toldlove udløber omtrent en Gang om Aaret, og man ikke ved, om de bliver fornyet. Dette kaster Usikkerhed og Tvivl ind i de vedkommendes Dispositioner, og selv om det ikke er meget epokegørende Ting, det drejer sig om, har det dog for den enkelte Virksomhed sin store Interesse at kende Toldloven et Stykke ud i Fremtiden, saaledes at man kan indrette sine Dispositioner derefter.

Endelig er der nogle enkelte Bestemmelser, som ikke indeholdtes i Toldlovsforslaget fra sidste Foraar, og som jeg her tillader mig at foreslaa. De er alle i Flugt med de Bestemmelser af teknisk Natur, der foresloges i Fjor og uden nogen principiel Betydning. De gaar ud paa at afhjælpe netop de forskellige Mangler, som jeg nævnte før, altsaa særlig de Misforhold, der opstaar overalt, hvor der er Tale om negativ Beskyttelse. Disse Punkter er tilføjet, idet det dels gennem Andragender fra de vedkommende Industrier og dels gennem Toldvæsenets praktiske Erfaringer har vist sig, at saadanne Misligheder kan opstaa. Jeg skal eksemplvis nævne Farver og Pudse- og